

శ్రీరస్తు.

షడలొచన శతకము

13004

యల

శ్రీమద్వైజయనగర వాక్యమును గాన విద్యా
విశారదులునగు బ్ర॥ పేరీ రామయ్యగారి శిష్యుండగు

బ్ర॥ ధమరశింగి గురాచార్యకవి విరచితము

కుం టి న వ ల న, వి॥ జ॥

ఇంగిలాపల్యగ్రహణ నివాసకులగు బ్ర॥ శ్రీ॥ నిష్ఠల
శింహాచలం శాస్త్రులుగారిచే పరిశోధింపఁబడి

గంజాంజిల్లా నరసన్నపేట తాలూకా
కిల్లాం గ్రామం కాపురస్తులగు మ॥ రా॥ శ్రీ॥ శిష్యు
సీతారామయ్య నాయుడుగారొనరించిన

ద్రవ్య సహాయ్యంబువలన
బ్ర॥ కటింపబడియె.

కాపీరైటు రిజిస్టర్డు] 1931. [వెల 0—2—6.]

- 1 వ శాసన శ్లోకములు -

శా॥ శ్రీకిష్ణాముపురీక్షి పాష్ట్యుడును స॥ సేవ్యుండు నార్యాళిచే
 లోకఖ్యాతి సమన్వితములు భా॥ లోకుండు శ్రీపుత్ర
 ద్రాకారాంగ సముండు శిష్కులక్షీ రాంధోనిధి దీప్తుడై
 రాకేందుండన బర్వేశోడశకళినామాఖ్యనాయుండిలన్॥

క॥ అతని సత్వత్విండు ప॥ ఖ్యాతి సమన్వితము ఘనుడై
 గణ్యుడు సుగుణో॥ వేతుడు సత్యసమేతుడు సీతారా
 మయ్యనాయు॥ చెలువొందెభువిన్॥

సీ॥ అతని సత్కార్యంబు లలవిగావునుతించి
 బలుక నెవ్వరికైన ల బడవు నోట
 బీజసాధులకోరి ల బిలిచి సత్కరణుడై
 చిత్తముల్బాంగమే ల ప్లేసిబనుపు
 దేవాలయంబుల్ని ల ధిలమాటంగని గట్టి
 బక్తుడై యాదేవు ల భజన జేయు
 ఉత్తమ గుణశీలు॥ డొదివిగాయకులాది
 కవుల విద్వాంవుల॥ గౌరవించు॥

గీ॥ అతిధి యభ్యాగతులకెల్ల ల ననుదినంబు
 పోషకుండయి సత్కీర్తి ల బొందుచున్న
 యమలశిష్కు సీతారామ ల యాఖ్యనాయు
 డనఘు డతిధీరుడెందైన ల నతుల గుణుడు॥

సీ॥ కమలా నిలయమైన ల గంజాముడిప్రస్థు
 సరసన్న పేట తా ల నాయులక

తాలూక యదోయత । వర్జినున్న కిల్లాము
 గ్రామాధికారిసు । జ్ఞానమూర్తిఁ
 అమల సద్గుణ యతుఁడు । డచ్చమాంబ సుడుండు
 సుమసాయ కసమాన । సుందరుండుఁ
 గానమున్ సాహిత్య । కవితాది విద్యల
 స్సారాంశము లెరుంగు । చదురుఁ డతఁడు॥

ఆ॥ శిష్టవంశజుంజ । శిరులసంపన్నుండు
 నార్యవత్సలుండు । సతిఘనుండు
 ధర్మవిదుండు నీ । తారామనాయుండు
 భక్తితత్పరుండు । పావనుండు

నీ॥ మిత్రలేక వరులకు । స్నేలు జేయుటగాని
 చేసి తిననిగొప్పఁ । జెప్పకొనదు
 భక్తిచే కైవల్య । పదవి వెదకుటగాని
 జ్ఞానవర్తనటంచు । గర్వపడఁడు
 సిరులు హెచ్చినఁ దైవ । సేవజేయుటగాని
 విత్తముంగని విఱ్ఱఁ । వీగబోఁడు
 కందర్పు నెదిరించు । సుందరుండేగాని
 పరవధూ కాంక్షకై । భ్రమతపడఁడు॥

గీ॥ యిన్నియుత్తమ సుగుణంబు । లిమిడియుండి
 పుడమినద్వైలమ కులమలదుఁ । బుట్టియున్న
 ధీయుతుండు నీతారామ । నాయుసాటి
 మనుజుఁడేడింక నీలోక । మందుఁమేటి॥

సీ॥ ధరకర్ణుడడిగినం । దానమిచ్చెనుగాని
 గొంకక నీతండు । కోరియిచ్చు
 సత్యభాషకు హరి । శృంధుడై డేమోగాని
 యితనాడి తప్పట । కిష్టపడడు
 నలసార్వభౌముడే । నాటిశాంతుఁడొగాని
 యితని శాంతమునకెం । దీడులేదు
 గుణవంతుడటదేవ । గురుడదేమోగాని
 యితని సద్గుణమిప్పు । డిలనులేదు॥

గీ॥ దానమును సత్యసుగుణశాం । తములవలన
 ఘనతనొందియు కిల్లాము । గామమందు
 ధాముడగు నీతారామ । నామనాయుఁ
 డనఘవర్తనుఁ డార్చుండు । నమితయశుఁడు॥

సీ॥ యిరుగు పొరుగులనున్న । యితర నాయులఁగాంచి
 మధ్యపానాదుల । స్మరుగబోడు
 కోటివేలధనంబు । గూడివచ్చినను దు
 ర్వ్యసనాంశమన్ననా । వైపుజనఁడు
 అధికారిని త్రొల్లి, । యన్యాయమొడిగట్టి
 దీనులంబట్టి భా । ధించబోడు
 బీదసత్కరణకై । మోహమొందునుగాని
 గసిరి పొమ్మను మనో । గర్విగాడు॥

ఆ॥ కలిమింటగలవాడు । ఘనుడు పేదలరేడు
 బుధజనుండిపైడి । భువినిలేడు

తగుతగు శిమ్మ సీ తారామనాయుండు
 సుగుణాబ్ధియనగాఁవ సుంధరమున॥
 సీ॥ అడుగకన్మనుదీని యచ్చునకైకోరి
     ద్రవ్యమిచ్చిన యశో ధనుఁడితండు
 సదయుడై పిదపమా సకుటుంబ పరివార
     పోషకుండై న స త్పుణ్యుఁడెతడు
 తర్వాతమరియునా తలపెరింగియుగొన్ని
     ఒహుమతులిడిన స త్ప్రభువితండు
 నన్నొక్కరునిగాక సఖులప్రాణులనొక్క
     పగిదిభావించు సం భావుఁడెతడు॥

ఆ॥ శిమ్మవంశజుండు శేషుషీసింధుండుఁ
 పరమ భక్తుఁడుజగ త్ప్రకటండు
 తగుతగుండగును సీ తారామనాయుండు
 దాతయనంగ భూ తలమునందు॥

చ॥ అతిథి యనాధి సాధుజన యాచక కోవిదులాదివారి స
 మ్మతములెరింగియర్హముగఁమన్ననబ్రోచెడిదాతయంచుబ
 ల్లుతుకమునొంది గొబ్బునను కోరికతోఁజను దెంచిపర్వదా
 యితనికి పద్మలోచనుఁడుఁ యీప్సితముల్దయసేసిబ్రోవుత॥

మహారాజశ్రీ శిమ్మ సీతారామయ్య నాయుడుగారి
 “వంశావళి పద్యములు” సంపూర్ణము.

ఇట్లు వీరియాశ్రితుండగు
 “ధమరశింగి గురాచార్యకవి”

పద్య లోచన శతకము

ప్రారంభము.

ఉ॥ శ్రీరమణీమణీ విమల ! చిత్తసుధార సపాన భృంగశృంగ
గార సహస్రమార గుణ ! గణ్య భవాటవివీతిసోత్సవి
స్థారమునీంద్ర ! భక్తముఖ ! సారసభాస్కర దైత్యదంతికం
తీరవరాజ గోపకుల ! డింభకసుస్ఫుట పద్మలోచనా॥ 1

ఉ॥ కాంచన చేలనీదు పద ! కంజములనృదిలోన నిల్పి పూ
రించెడి పల్కువేకుసుమ ! రీతిదలంచియు ననుబోచి ర
క్షించుమురారి సూరిజన ! నేవితదీనుడనయ్య నన్ను పే
క్షించుట బాడిగాదు సర ! నీరుహనాభిక॥ప॥ 2

చ॥ అతిమధురంబుతా ఫలము ! లర్పణజేసి సుగంధలేపనా
మితముగ నిన్నలందిసున ! మేచకగాత్రతరింపవేడనా
బ్రతుకన నెంతసీచుడను ! పామరుడన్దయజూచి బ్రోవుమా
సతతము నిన్ను వేడెదను ! సజ్జన పాలక॥ప॥ 3

ఉ॥ ఆము పంచకావ్యము ! నానిపరించుట లేదు శాస్త్రము
లోక సేర్పలేదు యదు ! కుంజరసీపద చింతనామృతా
సారము నాదుహృత్కమల ! సంగడిగూడిగ నిత్వమబ్బెనే
ర్పారుటగాదు నిన్పిలుల ! బల్కుచువ్రాయుట॥ప॥ 4

చ॥ మతమున దోచినట్లుయొక ! మాటకుమాటిడిచంపకోత్పలాల్
శతకము మాలగూర్చికడు ! సంతనమొందగఁ పూజచేసి నీ
కుతుకనువైచి బ్రోవుమని ! కోరెదనోహరి నీకు తక్కునే
నితరుల వేడ నింకజగ ! దీశదయానిధి॥ప॥ 5

ఉ॥ శ్రీరమణీయమాధమరఁ । శింగివరాన్వయ బుచ్చిలింగకౌ
మారుండ విశ్వకర్మకుల । మందు జనించినవాడఁనేగురా
చారిసమాఖ్యుండస్తమవి । శాలపదంబుల కంకితంబుగాఁ
గారఁచియించ బూనితిని । గైకొని బోవుము॥ప॥ 6

చ॥ భవహరులైన పుణ్యులకుఁ । పండితవద్యులుఁ భక్తులైనమా
నవులకుఁ కాళిదాసకవి । నాయక పోతన భాస్కరాదిన
త్కవులకుఁనీకుఁమద్రచితఁ । కావ్యఫలంబుకు మ్మొక్తి మ్మొక్తుచున్
భువిని శిరంబు జేరనిడి । పూజలు జేసెడ॥ప॥ 7

ఉ॥ సుందరదూపనీహళాయలు । జూచి పదారగువేల గోపికల్
పొందునజేరి బోవుమని । బొబ్బలుబెట్టి నుతించివేడ వా
రందరుఁగాకఁ రుక్మిణియుఁ । రాధసుదంతియుఁమిత్రవిందనా
నందముతోడఁ బోచితివి । నందకుమారక॥ప॥ 8

చ॥ శివుండవటంచుఁ కొందరును । శ్రీహరిమూర్తివటంచుఁ
భువినిటు బల్కుచుండెదరు । బుద్ధినిజూడఁసు రేశనీవుఁమా
నవులను మాయగల్పిలుల । నాడదలంచుట చేతఁగానికే
శవుండ శివుండవీవెమది । సందియమేటికి॥ప॥ 9

ఉ॥ సంగర భీమమానిసుర । సన్నత నామసుధాబ్ధిమామమా
తంగమనోభిరామ వర । దాయక గోపకులాబ్ధి సోమరూ
పాంగవిలాసకామ వర । పండితధామ మణీలలామ నా
కుంగతి నీదు ప్రేమయదు । కుంజరబోవుము॥ప॥ 10

ఉ॥ కోరికవస్త్రముల్విడిచి । గోకులకాంతలు స్నానమాడగాఁ
వారికిఁ గానరాకతగు । వద్దను దాగియు కట్టుకోకల

నోచితనంబుజేసితిని । చోద్యమునీ కథలెన్నివిన్ననా
నోరుననీ చరిత్రములు । నుద్వట శఖ్యము॥ప॥ 11

ఉ॥ మన్నుదిసంగఁ నిన్నుఁగని । మాతయశోదసహించలేకఁనిం
దిన్నగనుండ వేటికని । తీసుకముద్దిడి నీదునోటనే
మున్నదిజూపుమన్నఁ నగి । మూడుఁజగంబులఁజూపినావునీ
కన్నను పౌఢలెవ్వరికఁ । గల్గుదురీభువి॥ప॥ 12

ఉ॥ పల్లవపాణులిండ్లఁజని । పాలుపెరుంగును వెన్నమీగడల్
యుల్లముదీరమెక్కిపయి । నున్నపయోఘృతభాండబంక్తికిం
జిల్లులువెట్టి యొక్కతెకు । చిక్కకఁ చిక్కులుబెట్టియిట్లువ్రే
పల్లెను సంచరించితివి । భక్తజనానన॥ప॥ 13

ఉ॥ జూటరి నీకుమారుఁడిటు । జూడుము చేసెనటంచుఁగోపికా
బోటులనేకమందిటులఁ । బొబ్బలుఁ బెట్టగ నిన్నుదేవకీ
రోటనుగట్ట గట్టువడి । రోదన జేసితివీవు తల్లి మో
మాటము దప్పలేకనభి । మానము జూపుచు॥ప॥ 14

చ॥ కడువడి వేడ్కతోడఁజని । గజైలునందెలు ఘల్లుమ్రోయగ
న్నడుగున డిగ్గియిందునికి । మానుమటంచును జెప్పికాళియు
స్పడగలపైని శాస్త్రమగు । పథ్థతిఁమీరకఁనృత్యమాడునీ
యడుగులఁ పూజజేసెదను । యాశీతవత్సల॥ప॥ 15

చ॥ ధరధరనీలదేహవర । దామునిభే చరసిద్ధసాధ్యకి
న్నర గరుఁడాది కింపురుష । నాగసురాసురమానవాదివా
నరులును నీకుక్రిందుగద । నారదగీదవిలోల శౌరియా
ధరణిని నిన్నుఁ బోలదగు । దైవములేడిక॥ప॥ 16

ఉ॥ గోపనులేంద్ర గోపకుల ! కుట్టులఁ గూడియు గోగణంబుల
 నేవనరణ్య సీమజనఁ ! మెండగు వర్షము వజ్రినీపయిం
 గోపమనస్కుడై గురియఁ ! గోవులఁ గోవులఁగావగాగిరి
 గావుగఁకేల నెత్తితివిఁ ! కందుకమట్లుగ॥ప॥ 17

ఉ॥ క్యూరమతంపు కౌరవులు ! కృష్ణుడద్రాపతివస్త్రహీనముం
 గారచియించఁయాహగొనఁగాఁగనిమాసముమెల్లనీయక
 చీరకుఁ జీరనిచ్చితివి ! చిత్రము సీమహిమంబు లింకనా
 భారమునీదే మానినను బోచిన నియ్యెదె॥ప॥ 18

ఉ॥ ఓపరమేశ లోకముల ! నొక్కరచేతిని బంతులాడునీ
 కేపని చేతకాదన్మచు ! నెంచుదుఁనన్న దయారసంబుతో
 నేవనిదిందరింపుమని ! యెంచితివోగనజాలఁగాని నా
 పౌషిక నీవె నమ్మితిని ! భంజిత దానవ॥ప॥ 19

ఉ॥ యింత బలాధికుండవని ! యింతకుమున్నగు నీదుభక్తుల
 దంతివిభీషణుండు నల ! ద్రాపది కుంతి కుచేలుఁడాదిగాఁ
 వింతగఁ దెల్పగాఁ వినియుఁ ! వీనుల విందుగఁ సంతసించినా
 స్వాంతమునందునిన్న నుతిఁ ! సల్పగఁ బూనితి॥ప॥ 20

ఉ॥ దోసమటంచెరుంగకను ! దుష్కృతివైతినిగాన భక్తవి
 స్వాసకరోగి దుగ్మతిని ! వైద్యుడనాశముజేయురీతిఁగా
 దోసవినాశమున్నలిపి ! దుర్జన సంగడిగూడనీకనీ
 దాసులలోన నన్నొకనిఁ ! దండిదలంచుము॥ప॥ 21

చ॥ ధనమడుగంగఁ లేదు నిను ! దప్పికకై మొరపెట్టనీవునా
 మనమునజ్జియున్న బహుమానమునాకదెనంతెగాకయీ

ధనములఁ తల్లిదండ్రులును దారనుతాదులఁబంధువర్గముం
దనివిగలుంగజేయుదుర ! తండ్రిముఠాంతక॥ప॥ 22

ఉ॥ పెంచిన నీవెదుర్గతుల ! బెట్టిననీవె వరంబులిచ్చిపో
పించిననీవె లేకఁ నను ! శిక్షణ జేసిన నీవె బోచి ర
క్షించిననీవె యన్యులకుఁ ! జేయుట శఖ్యమదేనికిన్విచా
రించను నన్నునీదయఁత ! రింపగఁ జేయుము॥ప॥ 23

చ॥ బుధజన సామజాదిసుర • పూజితపాద స్వరూపమస్మదా
కదళిక నారికేళవర • కంటకి జున్నుఁ మిఠాయికన్నబల్
మధురమునీచరిత్ర నర • మాతృకడ నేనననెంత తండ్రినీ
కథలు గణింపఁ నెవ్వరికి • గల్గును శఖ్యము॥ప॥ 24

ఉ॥ కంటికి గానరావు గద • కష్టసుఖంబులు జెప్పుకొంటున్నై
కొంటెతనంబు జేసియట • కోనిరావికనుండుమయ్య నై
కుంఠముజొచ్చి నీపదము • గూడుకయుండెద నెల్లవేళలం
గంటినటంచు సంతసము • గల్గమనంబున॥ప॥ 25

చ॥ కురులెగఁదువ్విచేతనొకఁకొంగుధరించియుఁచేరుమాలుయుం
దిరుమణి నొప్పదిద్ది బహు • దివ్యస్వరూపుడనంచుపోకిరి
తిరుగులు దిర్గినీభజన • తీపునెరుంగకఁ మూఢమానవుల్
నరకము పొప్త మొందఁనిను • నమ్మిదలంచరు॥ప॥ 26

ఉ॥ కల్లునురంబుఁ ద్రావికను • గానకఁపాపులు చెల్లెలక్కలన్
తల్లుల నన్నదమ్ములను • దారణభాషలుబల్కి పొర్లుచు
నొల్లునెరుంగలేక భవ • మొందియుఁ దుర్గతికేగువారుని
న్నుల్లమునందుఁ యొక్కక్షణ • మోపికఁ గొల్వరు॥ప॥ 27

ఉ॥ వేకలనాడు కొంచునిరు • వేదల జూడక ముష్కరాళియి
స్తూకుకళావరాసుయిది • జోకరుజాకి మణేలయంచుచే
రూకలఁఖర్చుబోవుచును, రూఢి నెరుంగకఁగొట్టులాడుచున్
లోకులుకొందరిట్లు మది • లోనిను గొల్వరు॥ప॥ 28

ఉ॥ కామమదాంధు లల్పులును • కల్మషచిత్తులుఁబుద్ధిహీనులు
న్నేనుముదప్పనారలును, నీచులుఁకొంటెలుఁనిండు కుల్కహా
తామసబుద్ధులునలులు • తస్కరెవర్తులుముష్కరాళియా
భూమిని పూజ్యులైరి సుర • పూజిత చిత్రము॥ప॥ 29

చ॥ మదమతుడైన చంచలతఁ • మానసకల్మషుడైనబారుడైన
సుదతులఁగొంచబోయినను • జూదరియై వెనువాదమాడినం
జదువరిగాకఁ పోయినను • సత్యధురీణతలేకపోయి నీ
పదభజనంబు చేయునెడ • పావనుడొగడ॥ప॥ 30

చ॥ కరుణవహించినన్నకని • కారము తోడునఁజ్రోవకున్న నే
తరిని తరింతుఁ చక్రధర • తాపసవర్తి నగ్నవేదినా
నరుడనుమూఢచిత్తుడను • నాతరిమానుతి సేయనిన్ను వే
శిరముల శేషుడైననుతి • సేయగజాలునె॥ప॥ 31

చ॥ సుజనజనావనావీనుము • సూర్యసుతుండఁ సుఖ్యమొందసా
మజభటఁఘోటకాలబహు • మానమొసంగగఁచక్రవర్తినా
కుజనుడఁకృతచిత్తుడను • కోపమనస్కుడనైన నాకునీ
భజనముకన్న వేరయిన • భాగ్యములేవిక॥ప॥ 32

చ॥ కఫమును వాతపిత్తములు • గ్రమ్ముకవచ్చిన వేళలన్మనో
చపలతగల్గి నీభజన • నల్పుట దోచునో దోచదోగదా

తపసులఁ రక్షనీకిపుడెఁ ♦ దండముదండముఁ దండమయ్యనీ
కృపనుదలంచి బోవునను ♦ కీర్తివిశాలక॥ప॥ 33

చ॥ మరణ సమీపమందునిను ♦ మానసమందిడనీక రోగము
ల్బరుపునుజెందజేయుఁమతి ♦ మంతునకై ననుఁగాకకాలకిం
కరులికరమ్మరమ్మనుఁచుఁ ♦ గాఢకుతారముదిద్దెచ్చుచుండనా
తరినను యెట్లు బోచెదవొ ♦ తండ్రిగజావన॥ప॥ 34

ఉ॥ శక్తికొలంది నీభజన ♦ సల్పుడెగాని మరెట్టి కర్మలా
సక్తిగలుంగఁలేదు భవ ♦ సన్నతపాదయుగాబ్జ పృథ్వినీ
భక్తికిఁ మించియున్నబహు ♦ భాగ్యములేవికఁనెట్లులెనను
స్మక్తియొసంగిబోవుమికఁ ♦ మూలముదెల్పితి॥ప॥ 35

ఉ॥ వాలికిఁ సూర్యపుత్రుఁడును ♦ వారణరాజలగ్రాహమూర్తికిం
జాలకఁ నిన్ను వేడుకొనఁ ♦ సాధుజనావనవాలి సక్తిముం
గోలనుగూర్చి వారిమది ♦ కోర్కెలు దీర్చితి వల్లుగాఁగఁన
న్మాలుఁడు బాధజేయఁగని ♦ ఖండన జేయుము॥ప॥ 36

ఉ॥ కుచ్చగసోమకాసురుఁడు ♦ కోపరసంబున నాల్గువేదముల్
మృచ్చిలివార్ధిలోనఁయొకఁమూలనుడాగగఁ మచ్చరూపమై
జచ్చిపడంగగొట్టిశృతి ♦ సంఘముదెచ్చియుబ్రహ్మకీచ్చితో
మెచ్చగఁనచ్చులోకములఁ ♦ మేటివటంచును॥ప॥ 37

చి॥ సుగణ దైత్యరాశి మధు ♦ సూదనవారిధి దర్శబూనిమం
దరగిరిఁ దెచ్చి గవ్వముగఁ ♦ తాడుననంతునిజేసి దర్శసా
గరమునశైలమున్మనుగఁ ♦ గాంచి బలంబునదానితెత్తగా
విరివగు కూర్మరూపమయి ♦ వీపున నెత్తితొ॥ప॥ 38

చ॥ దనుజుడొకండుభూతలముఁతల్లడ మొందగఁజూర్చుచుండగాఁ
సునిసితసాయకంబునకుఁజోడుగఁపోల్పడుదంష్ట్రతోడుతన్
ఘన వరహావతారమున ♦ కాంచన నేత్రునిద్రుంచినావుని
న్నని నెవరోపుఁ ముజ్జగము ♦ లందుమహాత్మక॥ప॥ 39

చ॥ చిరుతడుఁ నీదు భక్తులలో ♦ శేఖరుఁడౌ ప్లహాదుసై నిదు
శ్చరితుఁడు హేమకశ్యపుఁడు ♦ శాత్రువుఁడైనతఁభాధపెట్టగా
నరహరి గూపివైదనుజ ♦ నాధుని చించివధించితీవుని
నరియగు శక్తి ధైర్యములఁ ♦ నాహసుతెవ్వలు॥ప॥ 40

చ॥ వడుగుని గూపివైధవశఁవస్త్రములున్బుడిచెంబుమాంజియున్
గొడుగునుచేత శాస్త్రములుఁగుజ్జస్వరూపముఁబాల్చి వెల్లిమూ
డడుగులభూమినివడుగఁ ♦ యాతఁడుయాననభూనభంబురెం
డడుగులు వైచి యాబలిని ♦ యంతముజేసిన॥ప॥ 41

చ॥ యిరువదియొక్కమారునృప ♦ తీశుశిరంబులఁదృంచిమెట్టులే
ర్పరచితొ స్వర్గసీమలకు ♦ భార్గవరాముఁడ కాత్తవీర్యుని
స్థరమునదృంచినావుభవ ♦ దూరనమస్కృతీనీకుఁనిన్నునేఁ
మరువక భక్తిజేసెదను ♦ మానసమందున॥ప॥ 42

చ॥ కుశలముమీర తాపనుల ♦ కోర్కెలు దీర్చగఁజైత్ర్యరాశిని
యశనిసమాన బాణముల ♦ సంతముజేసియురావణాసురు
స్మశకమురీతిఁ జంపితివి ♦ మావనవజన్ముడవైననిన్మయో
దశరథరాజపుత్రీవర ♦ దాయక వేడెద॥ప॥ 43

ఉ॥ కంసుడునిన్నుదృంచుటకుఁ ♦ కతు వహించియశోదనందుల
వ్హింసలుబెట్టగాఁగనిన ♦ హించగఁలేకహలాయుధుండవై

ధ్వంసము జేసినీవు తలి ♦ దండులబాధలు దీర్చినావుయో
కంసమురారి బోవుకని ♦ కారముతోనను॥ప॥ 44

ఉ॥ యిద్ధరలోన బాధమత ♦ మేర్పడినందునఁ లోకమెల్లఁసం
రుగ్ధముఁగల్గునంచుమదిఁ హాథిదలంచియుఁదుర్మదాభులన్
రద్దుగఁజేసిపిమ్మటఁది ♦ రంబగు వైష్ణవ సేవ్యునిచ్చియా
బుద్ధమతంబు ఖండనకుఁ ♦ బుట్టితివీయిల॥ప॥ 45

ఉ॥ బాహుబలాధ్యదుర్జవి ♦ భంజన దైత్యగణంబు నెల్లఁస
మోహముఁజేసిదైవతనఁమూహమునందమృతంబుబంచియున్
మోహితులైనరాక్షసన ♦ మూహముఁలోబడునట్లుగాజగ
న్మోహినివైన సీమహిమఁ ♦ బోల్పగఁశఖ్యము॥ప॥ 46

ఉ॥ తోయజముల్ భవన్నయన ♦ దోన్నతనంపద నందగోరిపా
నీయమునందపంబుగొని ♦ నేటికినున్న వికంధరంబునీ [తా
కాయముతోనమానమగుఁకాంతివహించగకొండబట్టె
జేయునుకంబుకంధరవి ♦ శేషముగోరుచు॥ప॥ 47

ఉ॥ అన్నమునీరుద్రావకను♦యాత్మనుబాధలుబెట్టిలేశము
న్నిన్ను దలంచకున్నకడు ♦ నేవ్యవ్రతంబుపవాసమున్న నే
మున్నదిముక్తిమూఢులకుఁమోదముతోడుతనీపదాబ్జముత్
నన్నుతిఁజేయకున్నఁ నివి ♦ సల్పుటదేటికి॥ప॥ 48

ఉ॥ కాశికిఁ బోవలేదు కని ♦ కారముతోఁడుతఁదానధర్మముం
జేసినవాడగాను జప ♦ సేవనమంత్రముఁ నిష్ఠనీమమే
కాశివ్రతంబులేదునను ♦ గాచినఁమానినఁబొంకఁనిత్యముం
దాసుడనంచుఁ నిన్నుమది ♦ దల్చుట నిక్కము॥ప॥ 49

ఉ॥ ముచ్చటదీరఁభార్యధన ♦ పుత్రులనిస్తివిహంబుఁజూడగాఁ
పుచ్చినదైన వెంటనొక ♦ పోకరుదెంచదు పాపపుణ్యముల్
జచ్చినవానివెంటజని ♦ సాక్షముబల్కునుయాషణత్రయం
పిచ్చితనంబు లోకులకుఁ ♦ బెట్టితిన్కట॥ప॥ 50

ఉ॥ మక్కువఁపామరాళిమతి♦యాలియుఁకోశనగాయడొక్కలోఁ
జక్కినకీటకంబుతరి ♦ చిక్కులనొందుచుఁ జచ్చిపుట్టుచున్
యెక్కినకొమ్మగొట్టికొని♦ యెన్నియొబాధలనొందుగానిని
న్నక్కట యొక్కమారుమన ♦ మందుదలంచరు॥ప॥ 51

ఉ॥ కప్పనుపాముబట్టుకొని ♦ కంఠగతింబడఁ మ్రింగజూడగాఁ
నప్పుడు కప్పయీగలకుఁ ♦ నాలుకచాచినరీతిఁమానవుల్
ముప్పునజెందికాగలుఁగు ♦ మోసమెరుంగగఁలేక నెన్నియో
నొప్పులు బొందుగానినిను ♦ నోటస్మరించరు॥ప॥ 52

ఉ॥ మిక్కిలిభాగ్యభోగములుఁ ♦ మేడలుఁమిద్దెలుగోగణంబులుం
జక్కిని భార్యపుత్రులును ♦ సంగడివర్తులుఁ సర్వసంపదల్
తక్కిటఁదూచి చూచినను ♦ తక్కువ నీపదభక్తికన్ననీ
తక్కినవన్ని నిష్ఫలము ♦ తండ్రిసులార్చిత॥ప॥ 53

ఉ॥ భక్తియెసర్వరోగములఁ ♦ బాపి సుఖంబునుగల్గఁజేయునీ
భక్తియెపాపకర్మములఁ ♦ బారగదోలి తరింపజేయునీ
భక్తియెమూలకారణము ♦ బ్రహ్మనురేందులకై సరక్షణా
సక్తిని భక్తి మొక్కుదను ♦ సత్వరగైకొను॥ప॥ 54

చ॥ కరువలియగ్నినీవు యుద ♦ కంబులుఁనీవుసమస్తదిక్కులన్
గిరులచరాచరంబులను ♦ క్రిందను మీదట సంతరాశమే

మరుగులఁజూడనీపెయను , మానమదేటికిఁ నీపులేనిచోఁ
కరిమొరనాలకించి త్వరఁ , గాచితి పెట్టుల॥ప॥ 55

ఉ॥ పుల్లసరోజనాభ సుర , పూజితపాద జగత్రయంబునం
జల్లను పెన్నడాగుకోను , చందము నిండిననీస్వరూపమున్
పిల్లనుజూచిగుడ్డు భ్రమ , పెట్టిన కై వడిజూడబోవనా
వల్లగుటెట్లుదీనుడను , వారణరక్షణ॥ప॥ 56

ఉ॥ కోటిధనంబుఁ గల్గినను , కూటికదేహము నెంతపెంచినం
గాటికెనిష్ఫలంబుకల , కాలమునుండదు పాపజన్మము
న్నీటినిబుట్టు బుగ్గవలెఁ , నిత్యముగానిది దీనితోడనీ
బూటకమేలఁనాకు నిను , పూజలుచేసెద॥ప॥ 57

ఉ॥ తుంబుర నారదాదులకు , తుల్యుడనానిను తాళనృత్యగా
నంబులఁ మెప్పుజేయ కపి , నాధుడనాతగు బంటునిచ్చిన
ఖ్యంబొదవంగచేయుటక , గణ్యుడగానిక నెందుదీనుడన్
యంబుజనాభ నీపెగతి , పంచుఁ దలంచితి॥ప॥ 58

ఉ॥ ఖండితభక్తిచేసినిను , గన్గొనఁ కాంచన కశ్యపాఖ్యపు
తుండనుగానులేక విదు , రుండు కుచేలుడగానుగానునీ
చుండను సర్వకార్యములఁ , సూన్యపరాక్రమమైనశక్తిహీ
నుండనుమానవాధమున , నుంగరుణించుము॥ప॥ 59

చ॥ అరమరలేల బోచుటకు , యద్దునిగా నిరంతరంబునీ
చరణయుగంబుఁ వేడుకొన , జాలనసందియమేలబ్రోవుమా
కరివరుడాదిభక్తులను , గాంచితివంచుఁ జగత్రయంబునన్
విరుదమదేల భక్తులయ , భీష్టము లీయక॥ప॥ 60

చ॥ నిరతముఁ నిన్ను వేడుటకుఁ , నిష్ఠవహించినవాడగాననీ
పరమపవిత్రహాకధలు , పట్టిభజించెడు నాదునాలుక
దురితము లాడనీయకుము , దుర్జనసంగడిఁ గూడనీకనీ
మరుగుననుంచి బోవునను , మారువచించక॥ప॥ 61

చ॥ అవనినీక దామృతము , సందుమహాశ్మములాలకించునా
చెవులకుఁ దుర్జనావళలు , జేసెడితూల ప్రసంగవాక్యముల్
గవియఁగఁజొచ్చిసంగనియుఁగ్రక్తునఁవానినణించిబ్రోవుమో
భవహర శౌరికేశవశు , భాంగదయానిధి॥ప॥ 62

ఉ॥ కాసునమానరూపనిను , గన్గొను నాకనుదోయినెప్పుడు
న్నేనుమునప్పనీయకుమునీచులుఁకొండెలుఁనిందులన్యదు
ర్భామినులాది సంచయము , పర్వములం బడనీకుమోపరం
ధామపరాత్పరావిపుల , దానవభంజన॥ప॥ 63

ఉ॥ దీనపరాయణా విపుల , దీక్షను నిన్నునుతించు సామదిన్
పూనికనుండనీయకఁగి , పుల్లదమచ్చరలోభమోహమున్
మానసమందునిన్నిడక , మాయలుజేయునువానిదృఢించిను
జ్ఞానమునిచ్చిబోవుము , గజాననశ్రీవర॥ప॥ 64

ఉ॥ పక్షికులేంద్ర వాహవర , పన్నగశాయి మురారికేశవా
యక్షసురాది సన్నతప , దాంబుజ యభిశరీరక్యాత
ద్రాక్షసవంశనాశనవి , రాజత కీర్తికలాపనాకప్ర
త్యక్షతికలోకదైవతపు , తండ్రిఖరాంశక॥ప॥ 65

ఉ॥ సంగరభీమ భీమబల , సన్నత మ్మాని విలోలలోలహృ
న్మంగళ దేవతాపహిత , మాని తరూపకలాపదీపనీ

యాంగసుధీర ధీరజన , తాపన దైత్యవిరామరామయో
రంగ సుగంధ గంధగజ , రక్షకబోవుము॥ప॥ 66

ఉ॥ వారిజగర్భసూత్రయగు ॥ వానికిమాతయుఁ దానియత్తకుం
గూరిమిగల్గు సోదరుని ॥ కోరిధరించిన వానిచేతఁగా
కారముడుల్లువానిజన ॥ కావిననామొర విస్తరించెడన్
ధీరునిజేసి బోవుననుఁ ॥ దీక్ష వహించియు॥ప॥ 67

ఉ॥ పన్నగశాయి పూతనవి ॥ భంజనయభ్రశరీరదీనయా
పన్నశరణ్యసాధుజన ॥ పాలనశీల దయాలవాలయో
పన్నగ శత్రువాహమృదు ॥ భాషిత భవ్యసుకీర్తినిర్జితా
బ్జ్యోన్నతచందికావితతి ॥ భూషితమాపతి॥ప॥ 68

ఉ॥ విన్నపమయ్య నీకుఁ రణ ॥ పీఠ ననుందయ బ్రోవకున్న నే
తెన్నును గానరాదఖిల ॥ దేవగణంబుల కేగిజూడనీ
కన్ననుదైవమేడినను ॥ గావుముగావుముగావుమయ్యయో
వెన్నుడనీకు డండములు ॥ వేలుయొనర్చెడ॥ప॥ 69

ఉ॥ వెట్టిగనిన్ను బాడుచును ॥ వేడుకతోడుతఁ నిన్నుగొల్తునీ
కట్టిస్వరూపమెప్పటికొ ॥ గాంచెడనోయనువాంఛతోడనా
బొట్టయునిండ నిన్నఖిల ॥ పూజలుజేయుచునీకధామృతం
జుట్టెద జుట్టుమంచుఁ దయజూడుము నన్నిక॥ప॥ 70

ఉ॥ తప్పకనిన్ను వేడెదను ॥ తప్పి చరించిన వేళనాపయిం
దప్పువహింతువేమొఘన ॥ తాపసివర్తినిఁగానటంచుముం
జెప్పుచు వేడుకొంటిగద ॥ సేవలుఁ జేసినఁ జేయకున్న నే
చొప్పుననైన బోచిదయఁ ॥ జూడుము నన్నిక॥ప॥ 71

చ॥ జననమునొందిఁ పిమ్మటను ! జ్ఞప్తినినీపదభక్తిజేయుచేఁ
చనువుననిన్ను నేను పురు ! పంబులుఁ బ్రసాదించేయక
తనయునిబ్రోచుతొండ్రుగతిఁ తాలిమి నొందియుఁ బ్రోవుమయ్యనా
వినుతులనంగ నెంతపృథి ! వీధరవాహక॥ప॥ 72

చ॥ విదురుఁడదెంతవేడెను వి ! భీషణుఁడేమితించెఁ బ్రాపతీ
హృదయమునందుసన్నతులు ! హెచ్చుగజేసెనదీనులంచుబల్
సడయుఁడవై కృపామతిని ! సాకివరంబులొసంగుగాకఁవే
విధములఁపూజలేలఁ నొక ! వీసముజేయవు॥ప॥ 73

ఉ॥ మంచిఫలంబులంది యభి ! మానముతోఁశబరింగణించిర
క్షించితి వడ్కులందియుఁ కుచేలునిఁబ్రోచితి వల్లుగాఁగఁనే
లంచములిచ్చివేడ సిరి ! లావరిగానునిరంతరంబుఁ పూ
జించెదఁనిన్ను వేడుకొని ! సేవలుజేయుచు॥ప॥ 74

చ॥ కరుకగునాకురాయిగొనికమ్మరిలోహములందుఁపూనిక
చరచరఁరాయగాఁనరుగు ! చాడ్పుననీపదభక్తిచేయుచు
హరిహరియంచునిన్ను గొనియాడినమానసమందుపాపముల్
తరిగి నశించిపోవుఁ రణ ! ధైర్యబలోన్నత॥ప॥ 75

ఉ॥ శిష్టజనావనావినుము ! చేసినపాపము చెప్పకొన్నచోఁ
దుష్టులనైనబ్రోచెదవు ! దోసమునెంచక నున్నయట్లుగాఁ
కష్టసుఖంబుఁనావలన ! గల్గిన పాపము జెప్పకొంటిని
యిష్టమదెల్లు బ్రోచినను ! యీవెగఁగింకను॥ప॥ 76

ఉ॥ సామజరక్ష సీమధుర ! సంబగు నామము శ్రీలొసంగునీ
నామమె సర్వసంపదలుఁ ! నాకపురీనిలయంబుఁ గాననీ

నామమె పాపనాశనముఁ | నామమెసర్వరుజాహరంబుఁ
నామముగొల్పు మానవుల | నామముగొల్చెదఁ||ప|| 77

ఉ॥ తాపసిరక్ష నీభజన | తప్పకఁ జేసెడివారి డెందముల్
మాపులనంధకారయుత | ఒంధురమైన గృహంబులోపలన్
దీపిక నెత్తినన్విపుల | దీధితి నొందినరీతిఁ మానవుల్
పాపభయంబు లందొరిగి | పావనులొదురు||ప|| 78

ఉ॥ ప్రాకటమైన దీపమిడి | ప్రాభవమొప్పు వెలుంగుఁజేసినం
జీకటి దానిక్రిందటనె | జేరివసించును యట్లుగాఁగనే
లోకులుప్రాధతై నమరి | లోభములుండకఁపోవునిత్యము
న్నీకును దక్క దేవతము | నీందుల్లకై నను||ప|| 79

ఉ॥ మందమతుండ నేతెలివి | మాలినవానినిచంచలాత్ముడ౯
యెందుకుఁసాటిగాని బల | హీననరుండనుయీజగంబులో
నందరికన్నఁ నేనతి య | నాధునిగావునఁ గావుమయ్యవే
వందలు వందనంబులను | భక్తినిచేసెద||ప|| 80

ఉ॥ కామముచేతఁ గోపికలఁ | కక్షవహించుటచేతఁ కంసుని౯
ప్రేమముచేతఁ మానులనుఁ | భేదముచేఁశిశుపాదంతభూ
స్వాముల నేలినావు నను | సాధుజనావన బోవవేమయో
కోమల నీలదేహనిను | కోరిభజించినఁ||ప|| 81

చ॥ నగధరపక్షపాతమయ | నాదరణామురిపెంబనాపయి౯
పగటిమలేకఁపూర్వకృత | పాపమఁదెల్పుగదయ్యనాపయి
న్వేగటుగఁ జూడనేమిపని | వేడుచుఁనీపదభక్తిసంయుతం
బగుననుబోవవేమిటికి | భారమపావన||ప|| 82

ఉ॥ నవ్వరయా త్రిలోకజన ! నాయకులెల్లరుఁ నివ్వరంబునా
కివ్వనిపక్షమందు నుతి ! యింతర నీకుయ వేద్య ధర్మముల్
యెవ్వయుఁ లేవుగానఁవర!మియుముగాదననిన్ను క్కాల్గదల్
నివ్వను జమ్ముమీద నను ! నివ్వరమాడినఁ॥ప॥ 83

చ॥ పగగొనియిట్లు నాపయిని ! పంతుములాడెద వేమిపోనిలే
నగధగుఁడిట్లుగాఁ గనుయ ! నాదరణంబొనరించెనంచునే
తగవులనై న బెట్టికడు ! దండి వరంబుల నంది సేవకుం
డగుదునుగాని నివ్వదల ! నయ్యరమావర॥ప॥ 84

ఉ॥ బత్తునిగానటంచు పర ! భావమనీవర భక్తకోటిలో
మొత్తము గూడగాఁదగని ! మూర్ఖుఁడనంచునలేకపోతెనీ
మత్తుతనంబుజూపుకొని ! మారువచించక నన్నుఁజూడఁక
న్నెత్తవ నేనుజేయు పెను ! నేరములేమిటి॥ప॥ 85

ఉ॥ ప్రాణము నొచ్చినట్లునిను ! ప్రార్థన జేసినఁచల్క వేమయా
న్యూనమయూరకుండుట వి ! నోదమలేకను నీమనంబుపా
పాణపుగట్టిమైకరుగఁ ! జాలదయేమని వన్నవింతునే
షూణతలేదునన్ను దయఁ ! జూడుమునీవిక॥ప॥ 86

ఉ॥ వెన్ననుదొంగిలించుకొని ! వేద్యముగాకఁచరించయూరిలోఁ
గన్నియలెల్ల నిన్నెఱులఁ ! నైకొనిబట్టిరొయట్లుగాఁగఁచే
నెన్నటికై ననిన్నుభజియించుమహత్వమునెయ్యపాయమో
బన్నియు నీపదద్వయముఁ ! బట్టకమానను॥ప॥ 87

ఉ॥ కోరికుచేల ముఖ్యులనుఁ ! గొబ్బునబోచితివట్లదుండగాఁ
కూరిచరిత్రుఁడైవత వి ! రోధిని తమ్మునిబోచినేనుయే

నేరము జేసితింబలుకఁ । నేరపుదెల్పుము నన్ను బోచుట
భారమనీకు యీభవిని । పాపభయంకర॥ప॥ 88

చ॥ భయహరపాపనాశనుడ । వంచునుభక్తులయందుసద్దయా
మయుడవటంచువేడిబ్రతి । మాలితిఁగానికఁనన్ను బోలిని
ర్దయుడవుకర్మమండవున । ధర్మమనస్కుడవైతె నిన్ను నే
దయగనుమాయటంచు । మది । దల్చుటదేటికి॥ప॥ 89

ఉ॥ వారిజనాభ ద్రావిడికిఁ । వల్వలొసంగియుఁబోచినావువే
మారుప్రియంబుచే రవికు । మారునిపట్టము గట్టినావునే
కోరిభజించి సందులకుఁ । కూలియునైనను ముట్టజెప్పవీ
తీరునఁ ధర్మమయ్య నను । త్రిప్పలఁబెట్టుట॥ప॥ 90

ఉ॥ ప్రితిగఁ నాబరాతమును । పేమనొసంగుమ దేమిటన్ననా
తాతలుఁ తండ్రిలెల్లరును । తాపసవర్తనులై చరించినీ
దూతలెయ్యెరిగానఁ నను । దూరముజేయకఁ నీకచీరిబం
టోతునిగాఁగఁజేసుకొని । రూఢిగ నేలుము॥ప॥ 91

ఉ॥ చేతినివెన్నబట్టుకొని । చిచ్చు నమర్చుట నేర్పులేమిచే
నేతికి దిగ్గుచుండిగన నేరకఁ మూఢులుఁ నీచులల్పులుల్
యాతురతం జరించెదర । యానినుగానకఁ సర్వదానసం
దాతవునీవయుండవర । దాకొడ వేటికి॥ప॥ 92

ఉ॥ నీడలు వెంబడించుగతిఁ । నేరకఁ జేరిన పాపకర్మముల్
తోడనె వచ్చుగాని యెటుద్రోచినఁబోవున పోవుడెల్లనన్
వేడుకతోడఁ నిన్నదిని । వేడినుతించెడి వారలెల్లరుం
గీడుఁ దొలంగి యీభవిని । కీర్తివహింతుకు॥ప॥ 93

ఉ॥ కోటిధనంబు నిమ్మనుచుఁ | గోకుటలేదు మరేమిఁజైననుం
బాటిదలంచఁ నీకెరుక | పారనిదేదిక నెన్నియుంజగ
న్నాటక బొమ్మలాటలివి | నమ్మదునామదీనిపునాకుఁమో
మాటము జూపఁచాలు నభి | మానము జూపుచు॥ప॥ 94

చ॥ పరుషము బల్కినాడనని | పంతము బూనకుమెంతవేడినం
గరుగదు నీమనంబనుచుఁ | కారణమేమని కంటగించియీ
తరిని భజింపసాగితిని | తప్పనియెంతవ కన్నతండ్రినీ
వెరుగనిదేది సర్వజగ | వేద్యుడవోహరి॥ప॥ 95

ఉ॥ ఒప్పులకుప్ప నాపలన | నుజ్వులదోషములొప్పియుండినక
చప్పనినీరుఁ పాలునొక | సంగడిగూర్చగఁ నామరాళమా
చొప్పునెరింగినీరెటులఁ | చుక్కయుబీల్చకఁపాలుద్రావుఁనా
తప్పులనల్లెగైకొనకఁ | ధన్యునిజేయుము॥ప॥ 96

ఉ॥ రూపమునందుమనస్కథుని | రూఢిగఁదానమునందుకర్మనిన్
దీపిత తేజమందురవిఁ | దివ్యసుభోగములందు యింద్రునిక
లోపుగఁ జేసుకొంటివికఁ | లోనగునెల్లరునీకుక్రిందుయే
లోపమునీకుఁ సర్వజను | లుంగొనియాడగఁ॥ప॥ 97

చ॥ కనికరమొందియైననధి | కంబగుప్రేమదలంచియైనననున్
వినయవిధేయుడంచుకడు | వేడుకతోడుతఁ నైననన్నయే
చనువునైన బోతువని | సందియముంచకఁనమ్మినీకుఁనా
తనువునుదారబోసితిని | తండ్రియనాథుడఁ॥ప॥ 98

ఉ॥ కూరిమితోడఁ కానపులి | కూసలు సంచరలాడు చుండికా
ల్లారియుఁ బోనులోబడిన | చాడ్చుననీ పదభక్తిజేయుచే

సారసనాభ నీమృదుర ! సంబగు నామమునాడు నాలుకన్
జేరెనికెందు బోయెదవు ! జెప్పముశ్రీహరి॥ప॥ 98

ఉ॥ దిక్కునులేదటంచుకడు ! దీనమతిన్సుక్తిళించి హస్తముల్
చెక్కినరాళ్లకెల్లఁ నుతి ! జేయుటదేటికిఁ నిందఁచుచున్
మొక్కిననీకు మొక్కవలెఁము క్తియొసంగిననీవెయివావలెం
దక్కినవారునీవలెను ! దర్పితులెవ్వరు॥ప॥ 100

ఉ॥ పండితులెవ్వరీశతక ! పత్యములంగని దీనిలోన బా
గుండనిప్రాసలుంగణము ! లుండినఁ దిద్దదయారసంబుజూ
పుండనిదెల్పుమయ్యకలి ! పుంగవునైషడశాస్త్రవేదయు
క్తుండనుగాను భక్త ! జన కుంజరసన్నత॥ప॥ 101

ఉ॥ నందకుమార మారమణి ! నాయకనాయక పూర్వదేవతా
బృందవిదూర దూరభవ ! భీకర భీకర శత్రుభీమసం
క్రందన దేవదేవదర ! కంధర కంధర నీలగాత్రగో
వింద ముకుందఛందగుణ ! విస్ఫుట విస్ఫుట॥ప॥ 102

చ॥ సతమనిగాదుభాగ్యములుచాలకఁగాదుమహాత్మభూమితో
బ్రతుకఁదలంచికాదుకడుఁభ్రాంతులఁజిక్కుటఁలేదునాదుసం
చితములఁబారదోలికడుఁశీఘ్రముగాఁదయమోక్షదాయకా
మితములొసంగు తక్కినవి ! మిధ్యలు సర్వము॥ప॥ 103

చ॥ అనవరతంబుఁ నీమహిమ ! లాత్మదలంచి నుతించిపద్మలో
చనశతకంబు పద్యములు ! సంతతముంబలియించి వాసిన
న్వినినవివేకము న్విరతిఁ ! విశ్రుతభాగ్యములొండజేసియా
మనుజులనెల్లఁ నీవు మతి ! మంత్రులఁజేతువు॥ప॥ 104

ఉ॥ మంగళమయ్య సీకిదిర ! మావరయాశ్రిత రక్షదీక్షకా
 మంగళమయ్యసీకు వర ! మాని సురార్చితపాదపంకజా
 మంగళమయ్య నందసుకు ! మారసహస్రవిభాకరప్రభా
 మంగళమయ్య సీకు శుభ ! మంగళమోహరి॥ప॥ 105

శ్రీలక్ష్మీనారదాండ జానంతసమేత, శ్రీసత్యన్నారాయణ
 వరబ్రహ్మ పదారవింద ధ్యానసంప్రాప్తకవితామాధురీ
 ధురీణుండును, వీణాగాన స్రవంసకుండును, ధమరశింగి,
 నామాంక విశ్వబ్రాహ్మణకులోద్భవ గురు లింగా
 చార్యప్రపాతుండును, తద్గర్భాభి జనాబ్ధి సంజని
 తేందు బుచ్చి లింగాచార్య ప్రపాతుండును
 అమ్మనామాఖ్యాంబ సత్పుత్రుండును
 సుబ్బారావాచార్యానుజన్మండును
 యగు గురాచార్యకవి విరచితం
 బగు పద్మలోచన మకు
 టాంచిత చంపకోత్పల
 పద్య శతపంచక
 సతకము.
 సంపూర్ణము.

